

GYÓ — S?

Öb régebb tanu adatai: imondták, hogy látták, a szörny juhott vitt a szája. Ezek szerint a titokzatos húsevő és a szárazföldről ezer magának életmet.

A közelben újabb, friss lábnyomokat is találtak. Elhívták Londonból Pauli ismert afrikai vadász, aki ezekről a lábnyomokról gipszlenyomatot készített. Munkája meglepő eredménnyel járt. Kétfajta lábnyomot talált. A nagy, vízilószéri nyomokon kívül, amilyeneket már a multban is találtak, lényegesen kisebb, de teljesen hasonló körvonalu nyomok is voltak a földben. Ezek a jelek arra vallanak, hogy két szörny van a közelben, egy nagyobb és egy kisebb. A kisebb valószínűleg a nagyobbiknak a kölyke. Feltehető tehát, hogy egy egész szörny-család tanyázik a tenger szíjében.

Dumas, francia orvos hosszabb cikket írt a tengeri "szörnyetegről" és azt hangoztatja, hogy az ilyen "látományok" nem tartoznak a ritkaságok közé. Alkoholisták, buskomorak, betegesen képzelődők már sokszor látták óriási állatokat, melyek azonban csak lázas agyukban születtek meg és a valóságban soha sem éltek. Mindezek ellenére, vakmerőség volna azt állítani, hogy az emberi tudomány a tenger mélyének titkait mind kifürkészte és hogy ne éljenek a hullámok világában állatok, amelyeket nem ismerünk.

Route, a párisi őslénytani muzeum igazgatója érdekesen nyilatkozott a rejtélyes ügyben: — A legényelmesebb dolog egyszerűen a tagadás álláspontra helyezkedni, de nem igen élcezer. A tudományt már sokszor érték meglepetések. Ezek elszórtan Marocco mellett egy 6 lábánál is hosszabb halat fogtak, amelyet a halászok egyáltalán nem ismertek. Ilyen halat egyetlenegy fogtak még csak Japán egyik öblében. Sem azelőtt, sem azóta nem láttuk mását. Miért ne lehetne most is valamilyen eddig ismeretlen, valahonnan az északi vagy más vidékről idevetődött állatokról szó?

Egyelőre tehát még semmi sem bizonyos. Az már valószínűnek látszik, hogy nem fatöngöt rindgattak a Ness tó hullámai és most is megtalálta önmagát. Szeretnénk idezni ezekből a beszédekből, de a hely szűke miatt ezt nem tehetjük. A társaság végül is táncra perdült s reggel 4 óráig maradt együtt.

Magyar Lisztből készülő a papa kenyere. Két évvel ezelőtt az egyik bécsi kávéházban a Vatikán gazdasági hivatala egy vakon nulláslistát rendelt. A mult év őszén a gazdasági hivatal újabb egy vagón lisztet kért a gőzmalomtól, karácsony előtt megint egy vagont rendelt.

MÁRIAVÖLCY, Sask.

Január 28-án vezette oltárhoz Hordóss Ferenc Nagy Apollóniát a 18. rangi "Máriavölgy"-i templomban. Tanúk voltak: Hordóss József és Molnár Gyula.

A Hordóss család a máriavölgyi hitközség életében mindig fontos szerepet játszott: Az ő kezdeményezésükre épült a "Mária" templom, a feuntartás terheit nagyrészt ők viselték, az ott miséző papnak mindig szíves házigazdái voltak s reméljük, hogy a Hordóssok örökebe lépő fiatal pár édesapja szellemét fenn fogja tartani és továbbra is a templomnak oszlopa lesz.

Sok szerencsét és boldogságot kívánunk a fiatal párnak.

Ugyanazon napon a 17. rangi St. Anna templomban a 40 fokos hideg ellenére is szép számban összegyűlt hívek jelenlétében fogadott örök hűséget Sebestyén Fábrián és Sántha Éva. Tanúk voltak Sebestyén Antal és Ollinger József.

BÉKEVÁR, SASK.

Január 26-iki vallásos összejövetelt tartottak Barta Imre lakásán különösen nagy számú közönség részvételével. Pető Margit kísértte az énekeket zongorán.

Mrs. James Sheele február hó 16-ra meghívta a jelenlévőket saját lakására. A szokásos évi reg. egyházi bankettünk január 25-én ment végbe a magyar hallban. Szépszámu közönség előtölti le az ünnepi simán s mindvégig érdekesen. Sok okos s megfontolt beszéd hangzott el, melyekből arra lehet következtetni, hogy az angyalok még előléjött, az angyalok még mindig huncutul nevettek. Legelőbb is Lackó András mindjohabban így látta.

TELJES lendülettel folyik a papírfa-kitermelés Ontario nyugati vidékén, a Nagy Tavak mellett elterülő erdőségekből. Port Arthur és Fort William városok régiója nem élvezett forgalomnak örvendenek, mert hiszen onnan látják el élelemmel a környékbeli favágó-táborokat. Több mint száz teherautó szállítja a fát, melyet több ezer kordra becsülnék. Egyetlen vállalat 2,000 kordot termelt ki rövid idő alatt.

WINNIPEG, Man.

A Katolikus Nőegylet legközelebbi gyűlését február 6-án, keiden este tartja az istentiszteleti helyiségben este 8 órai kezdettel.

Winnipeg, Man.

Jövő szombaton, február hó 10-én este nagyszabású mulatságot rendez az Alberta Hotel tervében a Kat. Nőegylet, melyre a nagyjögt közeledtetre való tekintettel is meghívja a helybeli magyarságot. A mulatság közben tartja meg a bazarjegyek kiadását is. Belépti díj tetszés szerint. A mulati vágyók szórakoztatásáról gondoskodik és mindenkit szeretettel elvár a Rendezőség.

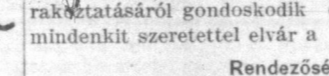
NEM IS OLYAN EGYSZERŰ A LEVÉLHORDÁS

Illinois állam egyik levélhordója 35 éves jubileumát ünnepli. Ebből az alkalomból nyilatkozott a levélhordó fáradságos munkájáról. Elmondta hogy naplót vezetett és kiszámította, hogy a 35 évi levélhordás alatt akkora utat gyalogolt be, mint-ha nyolcszor körüljárta volna az egyenlítő.

Farmer Tudósító

A VÁMTÖRVÉNY mögé bujlik a kanadai gyárosok legtöbbje és erre alapozza nem csupán a fogyasztók kiszípolozását, hanem olyan alacsony munkabéretet fizet, amit nem lenne szabad a kormánynak büntetlenül engednie.

FOGLALÁS HELYETT AZ ADÓSSÁGRENDÉZÉS TORVÉNYES VEDELMEZ ADÓTERHEK CSÖKKENÉSEST — AZ IPARI CÍKKEK S A VASUTI FUVAR DJAK LESZÁLLÍTÁSA TI

A VÁMFALAK végre védik a farmert is. A New Zealandból Vancouverbe érkezett hajórakomány vaj egy teljes hónapig leszállított a biztonságát tárgyaláson, melyet nagy érdeklődéssel vár az ország közvéleménye.

146 EZER emberrel több dolgozott 1934 elején, mint ezelőtt nyolc hónappal, ami kétségkívül biztató jelenség. Becslés szerint jelenleg több mint 850 ezer ember élvez rendszeres keresetet. Az állami relief-táborokban jelenleg már 50 ezer munkanélküli sincs.

— Aggy Isten, öregapám! — szolt csendese megadással Lackó András.

— Az öreg Kecskés alig ismertem a szakállas, megöregedett szomszédot. Már a fiatal Kecskésnél rögtön ráismert.

— Megindult a végszakadatlan mesélés. Mikor már kirsított magukat, sor került a hazai dolgokra. Az öreg elmesélte, hogy idős Pehér János bá' még a háboru elején meghalt. Eppen úgy meghalt a Julius — már mint Lackó feleségének — Őrse angyalkája is. Az ura kétéve vonatlatás közben szerencsétlenül járt és utána ment az asszony-nak. A kis árvát Julius vette magához.

Lackó András nem tudott tovább maradni Kecskéséknél. Sierte elbusozott és amennyire fáradt lábai engedték, rohant vissza, haza, Julishoz, a feleségéhez.

Most már azt is tudta, miért nevettek a kis angyalok.

"ÖTEN VO'NANK TESTVÉREK"

Írta: NYÁRY LASZLÓ

Amikor Lackó András hónapod érvetöz elindult az örök tél birodalmából, a szibériai ólombányából, a hadifogsága után került, azt sem tudta, merre megy, merre ér. Végtelen utak indult napnyugat felé, így igyekezett az elérhetőnek látszó cél felé. Szinte lehetetlennek találta Lackó András anyai szenvedés, véres véréjkezés után, hogy ismét magyar földön van. Mikor pedig arról minden kétséget kizáróan megbizonyosodott, fáradt térdével leereszkedett a földre, két karját szétárva előbb felnézett az égre, aztán nagy alázatosan, földighajolva megcsókolta a magyar rögöt. Itt már elviselhetőbb volt a sorsa. Hol kocsin járt, hol gyalog bandukolt az országuton és így ért egy este a hajduéki határra.

A fűrtelket bontogató sárga akácok lágyan imbolyogtak a tavaszi alkonyatban. A selymes füvek meztelen pásztlánj meg a vadvirágok szíromszőnye gen nagy csendesen, lehatott zóvel, melyen elgondolkodva bandukolt Lackó András. Elhatározta, hogy nem megy be a faluba, mert nure átérne a faluk ki a Fehér tanyára, már öreg este lenne. Az estét pedig nem találta alkalmasnak a találkozásra.

Lefeküdt a buzatagok közé. Gaz volt a derékja, vakondtúrás a vánkosa és a csillagos ég a takarója. Gondolatai lázas ösneviszásgában száguldtak agyában. Fáradság okozta kimerültségében lassan mégis csak elbóbiskolt. Lázalmok gyötörték... Látta a feleségét vídában, virulón, látta a gyerekeit is, akik még mind olyan pelek voltak, mint akkor, mikor lthagyta őket... és Uram bocsá' látott egy idegen kisgyereket is a családban. Ahogy a fantáziája úgy ahogy titokban működött azóta, hogy a hajduéki határt átlépte... látott egy idegen embert, akinek az ő felesége az estebéd után kedvedve gyujtotta meg a parázzsal a cseréppipját.

Lassan pitymallott. Lackó András első hangjára felébredt. Addig-addig nézte keserves veregődésben a felette kéklő eget, míg az a gyerek és az idegen férfi, valóságos élő testet öltött: előtte.

— Mindegy, no'. Azé csak át a kö esni ezen is — mondta önmagának és elhatározta, hogy még is csak felkieszi őket.

A tanya végben megállt. A kiskertek fehér virágai szikrázóan égtek a kora délelőtti napfényben. Levelek, ágak, bokrok, fák, virágok és sárguló fűrtök csüggedten huztak a porráomlott föld felé. Révetegeken múlt bele a nagy semmisségbe, vagy talán az ide fehérlő Lackó András, hogy a felesége a Fehér János házához jár dolgozni. Csak a gazdánál hímzetek-hámozta sokáig, mindig gyánusabban.

Egyszerre elkomorult Lackó András arca. Sűrű redő szánította végig megbarnult homlokát, mert Juliska, a legkisebb gyereke, egy kislányt vezetett a kezénél fogva. Megkérdezte a leányzót: — Hány testvér van? — Hát öten vo'nánk — mondta Éva leány, mit sem sejtve. Lackó András megköszönte a

csak elbóbiskolt. Lázalmok gyötörték... Látta a feleségét vídában, virulón, látta a gyerekeit is, akik még mind olyan pelek voltak, mint akkor, mikor lthagyta őket... és Uram bocsá' látott egy idegen kisgyereket is a családban. Ahogy a fantáziája úgy ahogy titokban működött azóta, hogy a hajduéki határt átlépte... látott egy idegen embert, akinek az ő felesége az estebéd után kedvedve gyujtotta meg a parázzsal a cseréppipját.

Lassan pitymallott. Lackó András első hangjára felébredt. Addig-addig nézte keserves veregődésben a felette kéklő eget, míg az a gyerek és az idegen férfi, valóságos élő testet öltött: előtte.

— Mindegy, no'. Azé csak át a kö esni ezen is — mondta önmagának és elhatározta, hogy még is csak felkieszi őket.

A tanya végben megállt. A kiskertek fehér virágai szikrázóan égtek a kora délelőtti napfényben. Levelek, ágak, bokrok, fák, virágok és sárguló fűrtök csüggedten huztak a porráomlott föld felé. Révetegeken múlt bele a nagy semmisségbe, vagy talán az ide fehérlő Lackó András, hogy a felesége a Fehér János házához jár dolgozni. Csak a gazdánál hímzetek-hámozta sokáig, mindig gyánusabban.

Egyszerre elkomorult Lackó András arca. Sűrű redő szánította végig megbarnult homlokát, mert Juliska, a legkisebb gyereke, egy kislányt vezetett a kezénél fogva. Megkérdezte a leányzót: — Hány testvér van? — Hát öten vo'nánk — mondta Éva leány, mit sem sejtve. Lackó András megköszönte a

gát elküldött, de hallgatott. Az álomlátás nyomta el lelke örömet: — Aggy Isten! — Aggyon, bácsikám! Hát mit hozott? — mondta a szép leány, aki nem ismerte meg az apját.

Lackó András tévován állt meg egy darabig. Zavarában azt kérdezte: — A gazda nincs sehon? — A gazda? — ismételte a leány, — a gazda? A' nincs — mondta elgondolkodva. Látszott rajta, hogy van itt valami, amit nem akar megmondani. — Nincs itthon. Édesanyámszszony meg napszámba ment — folytatta. — De mit akarna kend?

Lackó András nem tudta, mit csináljon. Nem állhat oda a gyerekeknek magyarázkodni. Nagyot sóhajtva mondta: — Egy kis fölötököm irányában akartam beszélni. No, de menek is.

— Hát azé' nem muszáj e' menni. Forduljon csak be'jhez, oszt' egy kis paszulyosabb azé' akad.

Lackó András beljebb került. Leves közben aztán szó került egyről-másról. Megtudta Lackó András, hogy a felesége a Fehér János házához jár dolgozni. Csak a gazdánál hímzetek-hámozta sokáig, mindig gyánusabban.

Egyszerre elkomorult Lackó András arca. Sűrű redő szánította végig megbarnult homlokát, mert Juliska, a legkisebb gyereke, egy kislányt vezetett a kezénél fogva. Megkérdezte a leányzót: — Hány testvér van? — Hát öten vo'nánk — mondta Éva leány, mit sem sejtve. Lackó András megköszönte a